

צג:

השובר את הפועלים פרק שביעי בבא מציעא

מסורת הש"ס

עין משפט
גר מצוה

16 לעיל מה' (ט) [מש' קמן
קו- (3) ו'ל' אומרים מריש
וי'ה' מריש' ו'ל'ש'ו,
(4) ו'ל'ע' ל'י' ו'י'ו'ן,
(5) ו'י'ק' מ'ת' (6) ש'ס ק'ת'
(7) לעיל ל' (8) אונס לפטור
מ'י'ש' ר'ש'ל

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה הא נטר
וכי' ו'ל'ן זה אכידה:

גליון הש"ס

ב' ה'ה'ד' שק'ל ר'ה'ת'
ע'י'ן ב'י'ק ד'ף נ'ח
ע'י'ל מ'ס'ר ד'ה' א'י'ן,
ב'ב'ש'נ'ה א'י'ר' ה'ר'וב' ע'י'
ל'ק'ת'ן ד'ף ק'י' מ'י'ל מ'ס'ר
ד'ה' מ'ת'י'ב':

מוסף רש"י

בא זאב וטרף וזבא ארי
ודרס. זאב וטרף, טשא
הטרף לתורו, ארי אוט
טרופה אלף דושיג
מקומה וזכונה ודשיג
מא. נגנבה באונס.
בלפטים מוין, דומר שר
פטור לו, ראח"כ הוכר
היכל לטפול והלוי'או
מיו (ב"ס קת'). רצה
נשבע. והנעלים יפרעו מן
הנגב, רצה ערשה עמו
ד"ן, משלם לנעלים הוא
יפרע מן הנגב (שם), אם
שומר שבר הוא, אפי"ן
דפטור לנפטים מוין, הא
היאל הוכר הנגב ולא
יפטר לטם. עליו לטרוח
אחריה, לפיכך הוא ישלם
לנעלים יחזור ויפרע מן
הנגב (שם). ערשה עמו
ד"ן, ישלם, למטה עליו
למור אחר הכרזה (שם).
העלה לראשי צוקין.
שומר שהעלה לראשי הרים
חדיס ומשפטים, ונפלה
ומתה אינו אויב. אלף
פשיעה, דלכרה לפול
(ב"ש"י קו').

הא נטר כדנטרי אינשי. ואין (6) אכידה אלף אונס: כחוני מסא.
שומרי העיר כללה שכל סמן אנשי העיר עליהם לשמור גופס
וממונס הנכו ודלי צעו נטירותא ימירמל: ארי ודרס. ארי דרכו
לדרכו הנהמה בנקוס שמולאה. ודרך זאב לטרופה חיה ולהליכה

במקום שהוא צטוח ושם הורגה: מאי
ללו זכו. אפי"ה חייב: א"ה אמאי
פטור. כי אין יכול להציל: פטילתו
סופ כפשיעה. גבי כל מייקין
קטנים וקלים דהוא יכול להציל שהרי
הניחם וזכו לו וסופו נמי נהי דמייק
חזק כל עליון שאם היה שם לא היה
יכול להציל והו"ל אונס מהיו מחילתו
כפשיעה הוה דחייב דהכי פסקין
הלכתא בהמפקד (לעיל דף מב):

דשמע קול ראי ועל. מאימנו שאנוס
הוא: שומר חנם יש לו לקדם כחנס.
ולא לשכור אנשים. ושומר שכן יש
עליו לשוכן: עד כדי דמיס. של
כחנסות: ויסיך מלוגו. דקא רמיז
עליה לשכור אנשים משלו: לכוסרל
דחיוסא. כוסר הכחנסות שמכר כהן
ככר ולמדות כחנסו: לטרפא ימירמל.

שלא יטרען לחזור אחר הכחנסות
לקנות: לא סבירא לכו הא דרבה.
דלמר לעיל דמי נטר כדנטרי אינשי
הוא אדך (ואנוס פטור): להכי יכני
לך וכו'. ונהי דלאו פשיעה הוא אונס
נמי לא הו' והו"ל כאכידה: אגמלא
דגרס. גשר של נש: ככר אסתיך.
לומר נכן עמך ואתמך: שצו. ס

הנגב לנפטים מוויין היא: חייביה
לשלם הואיל והוכר הנגב ולא יפקיד
כלום עליו לטרוח אחר הנגב עד
שיוציא מירו: עושה עמו ד"ן. פרעון.
והיינו פליגא דהא רוינא שומר חנם
הוה ומייביה רב נתמן לשלמי:

דפרמוסא. אנשי השלטון היו שם:
מתני' נשעס משלחם ואכיס.
שניה רעה משלחת בגזירת המלך
קופלת היא על אדם אחד: הליטעס
גרסי'. ומד ליטעס קאמר: סברדלם.
פוטיו"ש כלע"ו: סיגספ. עינה כרענ

או העמיה בקק כחמה ובחורף כלניה.
לענות נשפ (במכר לו) מתגרסם לקנפא
נש: עלתה לראשי צוקין. אוקימנא
כפי המפקד (לעיל דף ה'): תקפתו
ועלתה לצוקין הרים חדיס וגבוהין:
גב' האי מסר נפשיה. הלסטים
ע"מ קן כל או ליהרג או להרוג ויקח
ממון אבל הכושה אין לו למסור
נשפו על קן: אשכסיה רועס. לנגב
קודס שנטל הימנו כלום וגחמו
ומירפו: אמר לו נגנבה סריא. מוסרת.
ויבאש (שמות טו) מתרגמי' וסרי.
ונתשובות הגאונים ראימי קריא פושע:
קן

עמו דין ואינו נשבע אמר רבא דהתם גברי דפרמוסא רבי קיימי דאי רמא קלא הוה אתו ומצלין ליה:
מתני' זאב אחד אינו אונס שני זאבים אונס שני יהודה אומר בשעת משלחת זאבים אף זאב אחד
אונס: שני כלבים אינו אונס ידוע הכלבי אומר משום רבי מאיר מרוח אחת אינו אונס משתי רוחות
אונס הלסטים הרי זה אונס והארי הדוב והנמר והברדלס והנחש הרי אלו אונס אימתי בזמן שבאו
מאליהן אבל הוליכין למקום גדודי חיה ולסטים אינו אונס מתה כדרכה הרי זה אונס סגפה ומתה אינו
אונס יעלתה לראשי צוקין ונפלה הרי זה אונס יעלה לראשי צוקין ונפלה ומתה אינו אונס: גב' והתניא
זאב אחד אונס אמר רב נתמן בר יצחק ההיא בשעת משלחת זאבים ורבי יהודה היא: הלסטים הרי
זה אונס: אמאי לוקי גברא להדי גברא או דלמא האי מסר נפשיה והאי לא מסר נפשיה ימסתברא דהאי מסר
נפשיה והאי לא מסר נפשיה אמר ליה אביי לרבא אשכחיה רועה ואמר ליה גנבא סריא בדוכתא פליגי יתיבינן
קן

רבא זאב וטרף. בשעת משלחת זאבים ור' יהודה היא דלמר זאב
אחד אונס: אי הכי אמאי פטור תחלתו כפשיעה וסופו
כאונס הוא. וא"ת לאכני נמי דמוקי לה בעידנא דעילוי אינשי מי
ניחא והא מ"מ אם היה יכול להציל

הוא וי"ל דלא חשיב ליה פשיעה
אלף גניבה ואכידה ויש ללמוד מכלן
דמחילתו דענין גניבה ואכידה וסופו
כאונס דפטור ומהא דלמר רב
לפי שמכר לכן דעת אין ראייה דאפילו
כזהמפקד (לעיל דף לו. וס) אפי"ן
שומר שכן שמכר לשומר חנם פטור
לפי שמכר לכן דעת אין ראייה דאפילו
סכר רב מחילתו כענין גניבה ואכידה
וסופו כאונס חייב אפילו הכי פטור
דלן לנו לומר שדואי שומר חנם
לא ישמור מגניבה ואכידה רק
מפשיעה והוה ליה מחילתו כענין
גניבה ואכידה אלף כחנס כן דעת
רגיל לשמור הרבה אפילו מדכרים
שלינו חייב ומהא אפילו מסרו לשומר
חנם ופטריה מפשיעה פטור דלא
חשיב מחילתו כפשיעה כהכי:

איבעי דף לעבורי חדא חדא.
נראה דלא חשיב לה
פשיעה מהאי טעמא אלף ענין גניבה
ואכידה ומחייב מטעמא דלדעתא
דהכי לך אגרא דמינטר
נטירותא ימירמל ככר חסדא ורבה נר
רב הונא דמדימתי לה הכא ואמי שפיר
דקאמר כנסמן ככר וזוחו קמאי שרלו
לפטור מדרכה דלס לא קן אמאי
זוחו דמילתא דפשיעה הוא שכן
חייביס דאפילו שומר חנם חייב וסכר
רב פפא דהכא כרנא דפרק הכונס
(ב"ק דף נח). דלמר משוס דאיבעי
לך לעזורי חדא חדא לאו פשיעה היא
ולא ככר הכא דלמר חתם דהוי
פשיעה גבי נפלה לגינה: אמר רבה
חתם גברי דפרמוסקי הוה. אפילו
גריס רנא אחי שפיר אפי"ן דרנא
מוקי נהגחל קמא (שם דף קח):
מילתא דרב הונא בר אבין שקדם
וגשענ אלף היכא דלא נשענ אפילו
שומר חנם עושה עמו דין ואינו
נשענ הכא לדברי השולח משיב וליה
לא סבירא ליה: דאי רמא קלא
הוה אחרן מצ"יין ליה. והשענא אפילו
לא הוכר הנגב הוה חייב כיון דפשע
ולא נקט גמרא הוכר הנגב אלף
משוס התלמידים שהיו סבורים
דמשוס דהוכר הנגב חייביה:

סיגפה ופחה אינו אונס. מימה
דפשיעה דפשיעה גמורה
הוה וי"ל דקמ"ל דאפילו יש לתלות
ולומר שמתה גם בשביל דבר אחר
אפילו הכי חייב דלא היה לו לנספה:
אימא

קד א ב מ"י פיג מהל'
סכרת הל' ח סתג
עשין פט טושיע' ח"מ ס"י
רל' ספקי' יו ופי' שג
כ"פ י:
קד ג מ"י טושיע' שס
ס"י שג ספקי' ה:
קד ד ה ו מ"י שס הל' ו
טושיע' שס ופי' רל'
ספקי' ה:
קד ז ח ט"ו שס סתג שס
טושיע' שס ס"י שג
ספקי' ה:
קד ט ו מ"י שס הל' ט
טושיע' שס ספקי' ה:
קכא ב מ"י פ"ח מהל'
שאלה ופקדון הל' ו
סתג עשין פט טושיע' ח"מ
ס"י רל' ספקי' ו:
קל ז מ"י שס ס"י פ"ח
הל"ג טושיע' ח"מ
ס"י רל' ספקי' ח:
קיא ז מ"י פיג מהל'
סכרת הל' ד סתג
עשין פט טושיע' ח"מ ס"י
ספקי' ה:
ק"ב ט מ"י שס טושיע'
ק"ג ט מ"י שס טושיע'
ספקי' ו:
קד ז מ"י שס הל' ט
טושיע' שס ספקי' ו:
קכא ק מ"י שס טושיע'
ספקי' ו:
קכז ר מ"י שס טושיע'
ספקי' ו:
קכז ש מ"י שס הל' ד
טושיע' שס ספקי' ג:

תורה אור השלם

1 ותפל שבא ותקום
ואת הערס דבול לפי
ד'רב ואמלטה רק אני
לכדי להגיד לך.
איוב א טו
2 יתייביוס אכלי ח'רב
וקרה ב'קלה ותורד שקני
סעיקי. בארשת לא מ